

Prostovoljstvo v Loškem muzeju v povezavi z razstavo Moč pogledov – Portretno slikarstvo Ivana Groharja

Človek se uči vse življenje, torej tudi v tretjem in celo v četrtem obdobju. Takšno izobraževanje organizirano ponuja Univerza za tretje življenjsko obdobje, ki v Škofji Loki deluje že od leta 2004, v okviru Društva upokojencev Škofja Loka.

Pridobivanje znanja v tem obdobju nam pomaga pri vključevanju v družbo, ki se ves čas spreminja, razvija. Svoje bogate življenjske izkušnje moramo nadgrajevati z novimi spoznanji, da bi lahko celo sodelovali pri spreminjanju družbe.

Člani skupine prostovoljnih kulturnih mediatorjev v Loškem muzeju smo prostovoljci, ki smo prepričani, da imamo še veliko energije, ki jo usmerjamo v stalno in poglobljeno izobraževanje. To znanje in izkušnje z veseljem posredujemo obiskovalcem muzeja, saj je muzej družbena inštitucija, vzgojno-izobraževalna ustanova. V Loškem muzeju je naša skupina našla prostor, kjer lahko uresničujemo prostovoljsko vlogo. S strokovnimi delavci muzeja si prizadevamo za skupno dobro. Pridobivamo znanje, organiziramo delo, ga izpeljemo, se ob delu učimo in rastemo.

Začeli smo s temeljitim spoznavanjem muzeja. Strokovni delavci so nam predstavili bogastvo zbirk, še posebej pa smo se pripravljali za našo prvo nalogo – skrbeti za razstavo Loška krajina v podobah zapisana. Delo smo dobro opravili in zato dobili nove naloge in nove izzive.

V veliko veselje nam je, da smo postali sestavni del Loškega muzeja, da nas strokovni delavci sprejemajo kot sebi enake. Gotovo smo prinesli v ta mali kolektiv nove dimenzije sodelovanja, izobraževanja in druženja. Vedno smo dobrodošli sopotniki na strokovnih ekskurzijah, sogovorniki na družabnih srečanjih, na otvoritvah novih razstav ... Mi to pozornost vračamo s točnostjo, odgovornostjo in tako po svojih močeh pripomoremo k uspehom našega muzeja. Obiskali smo že marsikateri muzej, ga primerjali z našim in ugotovili, da so naše zbirke zelo bogate, prav tako pestra je tudi galerijska dejavnost. Je naš muzej najlepši tudi zaradi naše prisotnosti?

Nekateri člani so zelo aktivni tudi na drugih področjih in so zato občasno odsotni, a se vedno radi vračajo. Nekateri pa v muzeju prevzemajo nove zadolžitve; tako sta Vera Hartman in Špela Polajnar urejali knjižnico Ivana Tavčarja, pomagal jima je Marjan Gantar. Meri Bozovičar je zgodbo svojega otroštva pripovedovala etnologinji Mojci Šifrer Bulovec in obudila spomin na otroško igro špana. Ko je razstavo Moč pogledov obiskala pesnica Neža Maurer, sta jo kar dvakrat odigrali. Tako kot naši pesnici je igrica najbolj ugajala starejšim obiskovalcem, saj jim je obudila spomine na otroštvo.

Mediatorji se veselimo vsake nove razstave v galeriji Loškega muzeja. Pri vsaki se nam razkriva delček slovenske ustvarjalnosti in še posebej ustvarjalnosti domačega okolja, ki smo jo doslej poznali le površno. Z vsako novo postavitvijo dobimo priložnost poglobljenega spoznavanja. Vedno pa nam je najbolj pri srcu zadnja razstava – tokrat je to *Portretno slikarstvo Ivana Groharja, z naslovom Moč pogledov*. Poznamo vrsto ustvarjalcev, ki so občudovali naše domače okolje in ga naslikali. Prav posebej so nas navdušili impresionisti in gotovo nam je najbližji prav Ivan Grohar. Iz šolskih klopi poznamo njegovega Sejalca, Loko v snegu idr., tokrat pa smo ga spoznali kot slikarja portretov, od zgodnjih še negotovih podob deklic in zgovornih obrazov starejših možakov do likov znanih veljakov tistega časa. V veselje nam je bilo spremljati velike skupine šolarjev, ki so si z zanimanjem ogledali film o slikarju, veselili smo se posameznih obiskovalcev, ki so prišli od daleč, da bi se srečali z Groharjem in nam pripovedovali zanimivosti o slikarju ali njegovih portretirancih. Veselili pa smo se tudi zatišnih trenutkov, ko smo se sami posvetili posameznemu obrazu od blizu, od daleč, s katalogom v roki. Nekateri obiskovalci so tudi pripovedovali. Tako se je Marjanu Gantarju predstavila lastnica enega od portretov deklice, ki jo je že pred davnim časom podarila svoji sestri v Beograd. Druga obiskovalka mu je zaupala, da ima fotografijo dr. Karla Trillerja iz 1903. leta, ki jo je slikar uporabil pri portretiranju. Vedela je, da se je slikar šele na koncu pogovarjal z modelom, da bi spoznal njegov značaj in bi lahko osebi na sliki dodal značajske poteze. Razstavo si je ogledal tudi sorodnik Jerneja in Rudolfa Andrejke in povedal, da raziskuje njuno življenje in delo.

Tudi Meri Bozovičar je med svojim dežuranjem srečala vrsto zanimivih ljudi. Razstavo je obiskala velika skupina študentov univerze za tretje življenjsko obdobje iz Grosuplja. Marsikaj zanimivega iz Groharjevega življenja jim je povedala. Razveselila se je skupine kolesarjev iz Smlednika.

Razstavo o Groharjevih portretih je odprla ministrica za kulturo Majda Širca (v sredini), desno direktorica Loškega muzeja Jana Mlakar, levo župan Občine Škofja Loka mag. Miha Ješe. (*hrani: Loški muzej*)

Povedali so ji, da sodelujejo v slikarski koloniji in ne bodo gledali filma, ker se jim mudi, potem pa so ga kar trikrat zavrteli. Posebej pa je bila vesela skupine otrok, ki so na razstavo prišli z blokom in svinčnikom in skicirali posamezne portrete – z veseljem so se lotili zahtevne naloge.

Čakamo na nove zadolžitve. Med tem pa ne počivamo, ampak promoviramo naš muzej, izobraževanje in delo v njem, ki je postalo naš način življenja.

Utrinki z odprtja razstave Moč pogledov – Portretno slikarstvo Ivana Groharja.
Od leve proti desni: Jana Mlakar, dr. France Štukl, Majda Širca, Barbara Sterle Vurnik
in dr. Andrej Smrekar. *(hrani: Loški muzej)*